

at dette bedre vil kunne skee ved 2den Behandling.

G. Winther: Jeg veed virkelig ikke, hvad de Bemærkninger, som fremkom fra den sidste ærede Taler (Niernroth), egentlig skulde betyde, og kan derfor heller ikke imødegaae dem. Naar han anker saa stærkt over den Orden, der er fulgt i Lovforslaget, er det mig en Trøst, at Rigsdagen har vedtaget en anden Lov, — Loven af 20de Juni 1850 — der er indrettet paa den selv samme Maade.

Naar et æret Medlem fra Odense Amt (C. Pedersen) udtaler sig imod private Assurancesforeninger i det Hele, staaer han jo i saa Henseende i en vis Modsatning til Regjeringen selv, der dog har erklæret, at slige meget godt kunne bestaae, naar de vare undergivne et vist Tilsyn fra Statens Side.

Det har glædet mig at høre, at det ærede lovkyndige Medlem for Viborg Amts 2den Kreds (Bregendahl) dog ikke har havt saa meget store Betæneligheder ved Forslagets Bestemmelser om Panthavernes Rettigheder. Jeg troer, at de Vædringer, han omtalte, maae kunne skee saaledes, at de tilfredsstille Alle, der i det Hele ville gaae ind paa Sagen selv. Naar han har udtalt sig om, at det var at ønske, at der var et Reservecfond, saa skal jeg i den Henseende bemærke, at jeg for mit Bedkommende ikke kunde have Noget derimod; jeg har endogsaa havt Leilighed til som Privatmand at foreslaae i Statuter af denne Art et Reservecfond, men dog kun paa det Vilkaar, at Regjeringen fandt, at det var nødvendigt; men Regjeringen fandt ikke, at det var nødvendigt, og derfor lod vi det bortfalde i den private Forening, jeg her omtaler. Jeg troer ikke, at der er nogen Nødvendighed derfor; jeg troer, at der er flere forskellige Maader, hvorpaa man kan tilveiebringe Noget, der kan træde istedetfor et Reservecfond — jeg har allerede omtalt Gjensforsikringer.

Der blev gjort flere enkelte Bemærkninger af den ærede Minister, som jeg skal tage mig ad notam, men som jeg troer man ikke nu skal videre indlade sig paa; saaledes med Hensyn

til en ganske enkelt Bestemmelse i § 2, det andet Punkt, om, til hvilken Tid denne Bestemmelse skulde træde i Kraft. Vor Mening var naturligtvis, at den skulde gjøres gjældende et Aar efter denne Lovs Ikrafttræden. Dernæst blev der af den ærede Minister udtalt en Betænelighed ved visse Punkter af Forslaget, idet det skulde paalægges Pantecreditor Besværligheder, uagtet han havde en i denne Sag vederlyst Rettighed. I Modsatning dertil skal jeg gøre opmærksom paa, at man til Fordeel for den nuværende, af den ærede Minister bestyrede almindelige Brandsforsikring for Bygninger paa Landet, har paalagt Alle, uagtet de ikke have Pant i deres Eiendom, at de skulle tilveiebringe Attest for, at disse ere ubehæftede, naar de ville træde ud af denne Forening. Det forekommer mig, at, kan man paalægge Folk, der aldeles ikke have Pant i i deres Eiendom, Forpligtelser, Uleilighed og Bekostninger til Fordeel for Folk, der laane Penge ud, saa kan man ogsaa paa den anden Side paalægge Pantecreditorerne den Uleilighed at gøre sig bekendt med Love, der handle om de Forhold, hvormed deres Rettigheder som Pantecreditorer staae i Berøring.

Det Forslag, som staaer her i § 2, andet Punkt, har jo været omtalt før her i Thinget, ligesom ogsaa det Punkt, der staaer i § 4 under c, og den ærede Minister har meent, at Thinget havde tilkjendegivet sin Mening derangaaende. Dette er ikke Tilfældet; der er kun en eneste Taler, der dengang har udtalt sig derimod foruden den ærede Minister, og derefter tog Forslagsstilleren sit Forslag tilbage; men hvad den ærede Taler af Thinget angaaer, der udtalte sig derimod, da gik han ud fra Forudsætninger, der ikke finde Sted. Han troede nemlig, at, hvis en saadan Bestemmelse skulde vedtages som Lov, saa maatte der paalægges de private Instituter saadanne Indskrænkninger, som de ikke vilde finde sig i; men nu træffer det sig, at der netop af de private Forsikringer, der allerede existere, er fordret og indrømmet det Slags Betingelser for at opnaae de Begunstigelser, som de have faaet, og altsaa er hans Forudsætning om, at de ikke skulde ville underkaste sig Sligt, i de to eneste